

Sygn. akt III RC 176/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2019r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Liliana Wojciechowska

Protokolant: Kamila Sienkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2019 r. w Świnoujściu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego B. K. (1)

reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową A. W.

przeciwko B. K. (2)

o alimenty

I. zasądza od pozwanej B. K. (2) na rzecz małoletniego powoda B. K. (1) urodzonego (...)w Ś. alimenty w wysokości po 900,00 zł (dziewięćset złotych) miesięcznie, płatne z góry do dnia 10 – go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 25 września 2018r.

II. zasądza od pozwanej B. K. (2) na rzecz małoletniego powoda B. K. (1) kwotę 3617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

III. nakazuje pobrać od pozwanej B. K. (2) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w (...) kwotę 540 zł (pięćset czterdzieści złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

IV. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 176/18

UZASADNIENIE

Małoletni powód B. K. (1) - reprezentowany przez matkę A. W. pozwem z dnia 25 września 2018r. wniósł o zasądzenie od pozwanej babci B. K. (2)- alimentów w kwocie po 900 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletniego powoda, do 10- dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w spełnieniu świadczenia, a nadto o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazano, że małoletni B. K. (1) jest synem W. K. i wnukiem pozwanej B.. Ojciec dziecka mimo ustalonych alimentów na kwotę po 750 zł w ugodzie sądowej z dnia 25 sierpnia 2017 roku, nie wywiązuje się ze swojego zobowiązania, a wszczęte przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne jest bezskuteczne. Strona powodowa wskazała, że średniomiesięczne usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego kształtują się na poziomie kwoty 1.770 zł, która jest zaspokajana w miarę możliwości przez matkę powoda i jej rodzinę. Matka na utrzymanie powoda ponosi następujące wydatki: jedzenie – 400 zł, odzież i obuwie – 150 zł, pampersy – 120 zł, chusteczki higieniczne, kremy i zasyпки – 100 zł, środki higieniczne do kąpieli – 80 zł, udział w czynszu – 180 zł, udział w rachunku za prąd- 25 zł, zabawki i materiały edukacyjne – 120 zł, żłobek – ok. 500 zł, lekarstwa i suplementy diety – 80 zł, udział w rachunku za

gaz – 15 zł. Nadto matka powoda podała, że spłaca zobowiązania kredytowe zaciągnięte wspólnie z ojcem małoletniego w kwocie 550 zł, opłaca również składkę ubezpieczenia na życie – 141 zł, raty za zakup telewizora i kuchenki – 140 zł, raty za zakup komputera – 160 zł, rachunki za telefon – 100 zł. Podała, że jej łączne miesięczne wydatki wynoszą 2.861 zł. W związku z trudną sytuacją finansową korzystała z pomocy (...) w Ś. i otrzymała jednorazowe zasiłki na jedzenie oraz opłaty czynszowe.

W odpowiedzi na pozew pozwana B. K. (2) wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwana stwierdziła, że nie zgadzała się z roszczeniami zgłoszonymi w pozwie, podnosząc że wysunięte żądanie alimentów to forma odwetu. Pozwana wskazała, że prowadzi gospodarstwo domowe wspólnie z mężem M. K., który jest poważnie i przewlekłe chory, a oboje utrzymują się z emerytur oraz w sezonie letnim wynajmują pokoje turystom oraz domki campingowe. Pozwana wskazała, że oprócz małoletniego powoda ma jeszcze czworo wnucząt.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. K. (1) jest synem W. K. i A. W. oraz wnukiem pozwanej B. K. (2). Urodził się (...) w Ś. a obecnie ma 3- latka i pozostaje pod opieką matki.

Bezsporne, a nadto: odpisy zupełnych aktów urodzenia małoletniego k. 2, zaświadczenie z systemu PESEL SAD k. 72-74

W. K. i A. W. w dniu 25 sierpnia 2017r. zawarli przed Sądem Rejonowym w Świnoujściu ugodę sądową na mocy której ustalono wysokość alimentów ojca wobec małoletniego B. K. (1) na kwotę po 750 zł miesięczne, płatnych z góry do 10-ego każdego miesiąca na rachunek bankowy matki - A. W. wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 września 2017 r.

Dowody:

- uгода sądowa z dnia 25.08.2017 – k. 38 akt sprawy (...)

B. K. (1) jest zdrowym chłopcem. Mieszka wraz z matką w mieszkaniu przy ul. (...). Właścicielką tego mieszkania jest babcia małoletniego od strony matki. Świadczenia za to mieszkanie wynoszą miesięcznie: 360 zł czynsz, prąd 100 zł co 2 miesiące, gaz 60 zł co dwa miesiące, Internet, telewizja i telefon komórkowy – łącznie 100 zł. Małoletni powód uczęszcza do Ż. Miejskiego (...) w Ś.. Pobyt w żłobku jest odpłatny i wynosi 560 zł miesięcznie. Małoletni uczęszcza na zajęcia rytmiczne – 15 zł za 3 miesiące, komitet rodzicielski – 100 zł, ubezpieczenie 32 zł na rok. Usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda oscylują miesięcznie w granicach kwoty 1.400 zł, na którą składają się następujące wydatki: żłobek – 560 zł, komitet rodzicielski – 100 zł/12 m-cy = 8,40 zł, rytmika 15/3=5 zł, ubezpieczenie 32/12 m-cy = 2,70 zł, wyżywienie 250 zł, odzież 50 zł, buty 50zł, leki -100 zł, kosmetyki- 50 zł, wyprawka do żłobka- 40 zł, pampersy- 40 zł, udział w kosztach utrzymania mieszkania (czynsz+ prąd+ gaz+ Internet i TV) - 245 zł.

Dowody:

- rachunki k. . 9-10, 11-14, 15-17, 20

- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. W. k. 81-83

- zeznania świadka A. B. k.41-42

Ojciec małoletniego powoda W. K. nie przekazuje synowi dobrowolnie ustalonych ugodą sądową alimentów i nie łoży na jego utrzymanie. Matka małoletniego złożyła do komornika sądowego wnioski o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...) P. Ż. wydał w dniu 8.08.2018 zaświadczenie o bezskuteczności prowadzonej pod sygn. (...) egzekucji alimentów. Na dzień 30.04.2019 r. zaległości ojca małoletniego z tytułu nie płacenia alimentów wynosiły 5.924,15 zł,+ odsetki za opóźnienie 424,38 zł. Małoletni powód z Funduszu

Alimentacyjnego otrzymał dotąd 4.500 zł. Ponadto W. K. nie reguluje zobowiązań zaciągniętych wspólnie z matką powoda, tzn. nie dokłada się do raty kredytów za samochód, komputer, telewizor i kuchenkę, które wynoszą łącznie 850 zł.

Dowody:

- zaświadczenie komornika o bezskuteczności egzekucji alimentów k. 8,
- informacja od komornika k. 91-92,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. W. k. 81-83

Matka powoda A. W. pracuje w biurze (...) C. S. sp. j. na stanowisku pracownika biurowego w wymiarze 1/2 etatu, gdzie uzyskuje tytułem wynagrodzenia 728,61 zł netto. Aktualnie matka powoda otrzymuje alimenty z funduszu alimentacyjnego w kwocie po 500 zł miesięcznie, świadczenie rodzinne - 500 plus oraz zasiłek rodzinny w kwocie 95 zł. Do miesięcznych wydatków A. W. zalicza się: opłaty za: telefon- 50 zł, raty- 114 zł, kredyt - 550 zł, wyżywienie - 300 zł, środki czystości - 50 zł co dwa miesiące, ubezpieczenie - 140 zł, co daje łącznie kwotę 1.179 miesięcznie. Własne środki finansowe nie wystarczają na zabezpieczenie podstawowych potrzeb bytowych swoich i syna i matka powoda korzysta z pomocy (...) w Ś., który w 2018 r. przyznał jej dwa jednorazowe zasiłki celowe. Pierwszy na zakup posiłku lub żywności w ramach programu wieloletniego „pomoc państwa w zakresie dożywiania” w kwocie 300 zł, oraz drugi tytułem zasiłku celowego na zakup odzieży, obuwia dla dziecka oraz dofinansowanie do opłat mieszkaniowych w kwocie 400 zł.

Dowody:

- zaświadczenie o zarobkach k. 45,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. W. k. 81-83
- rachunki k. 18-20, 24-25, 20
- decyzje (...) w Ś. z dnia 27.06.2018 k. 21,22

Pozwana B. K. (2) ma 63 lata, jest emerytką i prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...) której przedmiot stanowi wynajmem 7 pokoi w sezonie letnim oraz 4 domków campingowych nad morzem w Ł.. Prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z mężem M. K. i oboje pobierają emerytury w łącznej kwocie około 3.943,42 zł miesięcznie (B. K. (2) ok. 2300 zł a M. K. ok. 1600 zł). Ponadto z zeznania o wysokości osiągniętego dochodu za 2018 wynika, że prowadzona pozarolnicza działalność gospodarcza przyniosła 32.424,20 zł dodatkowego dochodu, czyli średnio 10.808 zł miesięcznie w okresie sezonu wakacyjnego. Na rachunek bankowy pozwanej w 2018 roku wpłynęły następujące środki: w styczniu 2.182 zł, lutym- 5.732 zł, marcu 7.600 zł, kwietniu 7.215 zł, maju 13.905 zł, czerwcu 9.595 zł, lipcu - 32.745 zł, sierpniu 8.595 zł, wrześniu - 2.245 zł, październiku 22.245 zł, listopadzie 2.245 zł, grudniu 12.245 zł, co daje łącznie 126.549 zł przychodu na rok i średnio 10.545 zł miesięcznie. Analiza rachunków bankowych pozwanej za 2019 rok wykazuje, że do 25 czerwca 2019 r. wpłynęło na jej rachunek bankowy: 40.267 zł, co daje średnio miesięczną kwotę 6.711 zł dodatkowego przychodu.

Dowody:

- przesłuchanie pozwanej B. K. (2) k. 83-84
- informacja z Internetu k. 8,
- zeznanie podatkowe PIT B k. 57,120
- zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu za rok 2018 k. 116,

- potwierdzenie transakcji k. 50
- zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu za rok 2018 k. 116-122,
- wyciąg z rachunku bankowego pozwanej – 124-164

Pozwana i jej mąż mają problemy ze zdrowiem. B. K. (2) cierpi na nadciśnienie, w związku z tym na leki wydaje 90 zł miesięcznie oraz 120 zł na bilet do Z. na kontrolę do lekarza kardiologa co 3 miesiące, co daje koszt 40 zł miesięcznie. Mąż pozwanej M. K. choruje na chorobę P. i na leki wydaje około 700 zł miesięcznie oraz 500 zł co 3 miesiące na wizytę kontrolną u lekarza neurologa w G., (tj. 167 zł miesięcznie) oraz wizytę prywatną u lekarza neurologa 250 zł (tj. 83 zł miesięcznie). Na wyżywienie wydają wspólnie 1000 zł, na odzież i obuwie ok. 200 zł co dwa miesiące (tj. 100 zł miesięcznie), na kosmetyki ok. 200 zł, na telefon 160 zł. Wydatki z tytułu utrzymania mieszkania wynoszą miesięcznie: gaz 160 zł co dwa miesiące (tj. 80 zł miesięcznie), prąd 460 zł co 2 miesiące (tj. 230 zł miesięcznie), oraz opłaty wodę 160 zł (tj. 80 zł miesięcznie/ osobę). B. K. (2) spłaca wraz z mężem kredyt zaciągnięty w Banku (...) w wysokości 155.538,27 zł w ratach po ok. 2900 zł miesięcznie na zakup mieszkania w Hiszpanii dla córki. Łączne koszty miesięczne utrzymania B. i M. K. wynoszą ok. 5.210 zł, a przy średnim dodatkowym przychodzie z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości 6.711 zł na miesiąc, do dyspozycji pozwanej po uwzględnieniu wszystkich wydatków pozostaje kwota 1500 zł.

Dowody:

- przesłuchanie pozwanej B. K. (2) k. 83-84
- dokumentacja medyczna k. 61-65
- plan spłaty k.51-52
- potwierdzenie stanu zadłużenia k. 53

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo małoletniego powoda o zasądzenie alimentów od babci okazało się zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Wskazać należy, że materialnoprawną podstawą żądania stanowił przepis art. 128 kro i 132 kro. Zgodnie z treścią art.128 kro obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. W myśl art. 132 k.r.o. obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami.

Podkreślenia wymaga, że obowiązek alimentacyjny dalszego krewnego istnieje nie tylko wtedy, gdy bliższy krewny nie ma możliwości wypełniania tego obowiązku, lecz może powstać także wtedy, gdy bliższy krewny mimo takich możliwości nie wywiązuje się ze swych obowiązków. (vide orzeczenie SN z dnia 14 maja 1962 r. 2 CR 167/62 OSNCP 1963/4 poz. 91). W tym miejscu odróżnić należy tzw. potencjalny obowiązek alimentacyjny, który pojawia się wraz z powstaniem stosunku rodzinno-prawnego od jego skonkretyzowanej formy przejawiającej się w uzyskaniu roszczenia o zapłatę alimentów. Roszczenie to pojawia się dopiero w przypadku zaistnienia określonych w ustawie przesłanek po stronie uprawnionego i po stronie zobowiązanej. A zatem obowiązek alimentacyjny innych krewnych niż rodzice powstaje z chwilą, gdy skutek przyczyn wskazanych w art. 132 kro uprawniony nie może w ogóle uzyskać albo nie może uzyskać na czas środków utrzymania od zobowiązanego w bliższej kolejności. Ponadto obowiązek alimentacyjny wobec uprawnionego powstaje wtedy, gdy zobowiązany jest w stanie go wykonać, tzn. ma ku temu możliwości zarobkowe lub majątkowe. Należy w tym miejscu podkreślić, że w sytuacji stwierdzenia niedostatku małoletniego to również dziadkowie mają obowiązek podzielić się z nim nawet niewielkimi swoimi dochodami. Zgodnie z treścią art.

133 § 2 k.r.o. konieczną przesłanką dla powstania tego roszczenia o zapłatę alimentów od dalszych krewnych jest to aby uprawniony znajdował się w niedostatku. Pojęcie niedostatku jest ugruntowane w doktrynie i orzecznictwie. Sąd Rejonowy podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 1974 r. o sygn. III CRN 388/73, w którym uznano, że pojęcia niedostatku z art. 133 § 2 k.r.o. nie można ograniczać do wypadków, gdy uprawniony do alimentacji nie ma żadnych środków utrzymania, lecz przez to pojęcie należy rozumieć i taką sytuację materialną, w której osoby uprawnione nie mogą w pełni zaspokoić swych usprawiedliwionych potrzeb w zakresie utrzymania i wychowania. Sytuację niedostatku określa się, gdy uprawniony nie może w pełni własnymi siłami, z własnych środków, zaspokoić swych usprawiedliwionych potrzeb. Potrzeby te to potrzeby tak materialne jak i niematerialne, przy czym potrzeby każdego człowieka kształtują się inaczej. Obydwa te rodzaje potrzeb są ze sobą sprzężone i tylko ich łączne zaspokojenie zapewnia godziwą egzystencję. W takim kontekście można mówić o zaspokojeniu potrzeb usprawiedliwionych, które każdy uprawniony powinien mieć zapewnione. Są one uzależnione od indywidualnych cech uprawnionego, tj. od wieku, stanu zdrowia, zawodu, pozycji społecznej i dotychczasowej stopy życiowej (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w S. z dnia 19 lutego 2014 r., I SA/Sz 878/13, LEX nr 1434937).

Sąd Rejonowy podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1975 r., w sprawie o sygn. III CRN 55/75, zgodnie z którym „niedostatek w rozumieniu art. 60 § 1 k.r.o. nie wiąże się z zupełnym niezaspokojeniem usprawiedliwionych potrzeb. Stan niedostatku zachodzi już wtedy, gdy uprawniony nie ma możliwości zarobkowych i majątkowych pozwalających na pełne zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb, a jeżeli uprawniony jest chory, to do potrzeb tych należą i lekarstwa.”

Sąd Rejonowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w orzeczeniu z dnia 24 maja 1966 r. (III CR 89/66, LEX nr 5992), że obowiązek utrzymania i wychowania dzieci ciąży przede wszystkim na jego rodzicach. Oznacza to jeśli jedno z rodziców nie żyje, obowiązek ponoszenia w całości ciężarów związanych z utrzymaniem i wychowaniem dziecka spoczywa w zasadzie na drugim z rodziców. Dopiero gdy zostanie ustalone, że pozostały przy życiu rodzic nie jest w stanie w całości lub części sprostać swoim obowiązkom względem dziecka i z tego powodu dziecko mogłoby znaleźć się w niedostatku - w grę wchodzi subsydiarny obowiązek dalszych krewnych. Ponadto Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 22 kwietnia 1974 r. (III CRN 66/74) stwierdził, że jeśli jedno z rodziców jest całkowicie niezdolne do wykonywania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego - obowiązek ponoszenia w całości ciężarów związanych z utrzymaniem i wychowaniem wspólnych dzieci - spoczywa w zasadzie na pozostałym rodzicu (por. orz. SN z 24.V.1966 r. III Cr 89/66). Dopiero gdyby zostało ustalone, że drugi z rodziców - mimo odpowiedniej staranności i wykorzystania wszystkich możliwości zarobkowych - nie jest w stanie w całości lub części sprostać swoim obowiązkom względem dziecka i z tego powodu dzieci mogłyby znaleźć się w niedostatku - w grę wchodziłby subsydiarny obowiązek dalszych krewnych, a w szczególności dziadków (art. 128 i 129 k.r.o.).

Tak więc ciężący na rodzicach obowiązek utrzymania dzieci nie pozbawia dzieci prawa domagania się alimentów od dalszych wstępnych w przypadku, gdy rodzice nie są w stanie udzielać dzieciom wystarczających środków utrzymania i z tego powodu dzieci mogłyby znaleźć się w niedostatku.

W związku z powyższym, Sąd w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy materiały dowodowe a także dowodu z zeznań świadka A. B. oraz po przesłuchaniu matki powoda w charakterze strony, ustalił, że sytuacja małoletniego powoda wypełnia znamiona niedostatku, ponieważ zdolności matki powoda do uczynienia zadość swojemu obowiązkowi alimentacyjnemu przede wszystkim w świetle jej możliwości zarobkowych i majątkowych nie pozwalają na zaspokojenie w pełni usprawiedliwionych potrzeb małoletniego. Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda A. W. otrzymuje jako pracownik biurowy za pracę na pół etatu wynagrodzenie w kwocie 728,61 zł netto, a ponadto od sierpnia 2018r. otrzymuje alimenty z funduszu alimentacyjnego- 500zł, świadczenie rodzinne -500 zł oraz zasiłek rodzinny w kwocie 95 zł.

Należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 135 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego. Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 kro, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy

dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), według zdolności, a także są zobowiązani do dostarczania rozrywek i zaspokajania potrzeby wypoczynku. Każde z rodziców winno zatem ponosić odpowiednią część wszystkich usprawiedliwionych wydatków związanych z utrzymaniem dziecka.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że ojciec powoda nie wywiązuje się z nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego wskazanego w ugodzie sądowej zawartej przed sądem w dniu 25.08.2017r. w sprawie o sygn. (...) i nie płaci alimentów w kwocie 750 zł miesięcznie. Sąd przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane na potrzeby usprawiedliwione, wziął pod uwagę z jednej strony możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś – zakres i rodzaj potrzeb małoletniego powoda. W niniejszej sprawie wysokość otrzymywanego wynagrodzenia przez matkę powoda ledwo wystarcza na uregulowanie bieżących zobowiązań, w tym również tych zaciągniętych wspólnie z W. K.. A. W. ponadto wykonuje osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletniego B. K. (1). Jednakże 3-letni powód musi mieć zaspokojone usprawiedliwione potrzeby w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki przeznaczone na ochronę zdrowia, edukację. Sąd ustalił usprawiedliwione potrzeby małoletniego na kwotę 1.400 zł miesięcznie. W przedmiotowej sprawie A. W. jako przedstawicielka ustawowa małoletniego B. K. (1) dochodziła alimentów od babci swojego syna ze strony ojca małoletniego z uwagi na to, że nie mogła uzyskać ich od zobowiązanego w pierwszej kolejności - ojca W. K., a nadto sama jest zobowiązana do uregulowania zaciągniętych wspólnie z ojcem małoletniego powoda kredytów, których raty wynoszą 850 zł miesięcznie. Niskie dochody i niemożność wyegzekwowania alimentów od ojca spowodowały, że małoletni B. K. (1) pozostawał w niedostatku, bowiem matka nie mogła zaspokoić wszystkich usprawiedliwionych potrzeb syna. Spełniona została zatem przesłanka z art. 132 kro, albowiem uzyskanie na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania od osoby zobowiązanej do alimentacji w bliższej kolejności (tj. ojca dziecka) jest niemożliwe lub znacznie utrudnione. W związku z tym, że matka małoletniego powoda nie jest w stanie samodzielnie w całości zaspokoić potrzeb syna, to Sąd dokonując analizy możliwości zarobkowych zobowiązanej w dalszej kolejności uznał, że zasadnym będzie obciążenie obowiązkiem alimentacyjnym pozwanej B. K. (2) w kwocie po 900 zł miesięcznie, bowiem Sąd uwzględnił fakt, że w pozostałej części matka powoda, otrzymuje świadczenia z funduszu alimentacyjnego w kwocie po 500 zł miesięcznie.

Podnieść należy, że pozwana dotychczas nie wykonywała obowiązku alimentacyjnego względem wnuka. Nie podejmowała osobistych starań o utrzymanie i wychowanie małoletniego powoda. Nie wspomaga materialnie powoda, ani jego matki i nie utrzymuje ona kontaktu z wnukiem, a od 2 lat go nie widziała. Nie uczestniczyła w uroczystościach rodzinnych małoletniego powoda, nie było jej na jego pierwszych urodzinach. Ostatni raz w 2017 roku małoletni powód otrzymał od niej samochód- zabawkę i używane ubranka, które były za małe i nie przeznaczone na tę porę roku.

Sąd badał kwestię możliwości uczynienia zadość obowiązkowi alimentacyjnemu przez rodzica i czy matka małoletniego B. K. (1) mimo odpowiedniej staranności i wykorzystania wszystkich możliwości zarobkowych – nie jest w stanie w całości lub części sprostać swoim obowiązkom względem dziecka. Miesięczny koszt utrzymania dziecka Sąd ustalił na kwotę 1400 zł miesięcznie i w ocenie sądu nie jest to kwota wygórowana. Małoletni B. ma obecnie 3 lata i chodzi do miejskiego żłobka w Ś.. Matka małoletniej powódki A. W. ma obecnie 35 lat i z wykształcenia jest technikiem rachunkowości. jej dochód stanowi wynagrodzenie za pracę w kwocie 728,61 zł netto miesięcznie (słownie siedemset dwadzieścia osiem złotych 61/00) w Ś. na stanowisku pracownika biurowego. A. W. otrzymuje alimenty z Funduszu alimentacyjnego w kwocie po 500 zł, świadczenie 500 plus oraz zasiłek rodzinny 95 zł na syna. Matka małoletniego powoda. nie ma własnego mieszkania. Wspólnie z synem zajmuje mieszkanie matki E. P., za które opłaca w całości świadczenia i czynsz. A. W. korzysta ze wsparcia finansowego matki, oraz na pomocy (...), który w czerwcu 2018 r. przyznał jej dwa jednorazowe zasiłki celowe: na zakup posiłku lub żywności w kwocie 300 zł oraz na zakup odzieży, obuwia dla dziecka oraz dofinansowanie do opłat mieszkaniowych w kwocie 400 zł. W świetle powyższego, mając na uwadze sytuację małoletniego powoda, który pozostaje na utrzymaniu swojej matki, mając zapewnioną jedynie częściowo realizację jego usprawiedliwionych potrzeb, należało przyjąć, iż cierpi on niedostatek, co uzasadnia

konieczność łożenia na jego rzecz przez zobowiązanych w dalszej kolejności - dziadków ojczystych. Sąd badał również, czy na realizację obowiązku alimentacyjnego pozwanych pozwalają ich majątkowe i zarobkowe przy uwzględnieniu ich własnych usprawiedliwionych potrzeb. Ze zgromadzonego materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie wynika, iż sytuacja materialna i finansowa pozwanej jest bardzo dobra i uzyskiwane dochody z tytułu emerytury oraz prowadzonej działalności gospodarczej w postaci wynajmu pokoi i domków campingowych w Ł. pozwala na systematyczne łożenie na utrzymanie wnuka kwoty 900 zł miesięcznie. Oceniając możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanych, Sąd miał na uwadze, iż ani pozwana, ani ojciec małoletniego powoda dobrowolnie nie przekazują wnukowi żadnych środków finansowych. Warto w tym miejscu nadmienić, że pozwanej przysługuje roszczenie zwrotne do syna - W. K., gdyż uzyskanie na czas świadczeń alimentacyjnych dla małoletniego od zobowiązanego ojca jest w niniejszej sprawie niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami. Sąd zasądził alimenty od dnia złożenia pozwu tj. 25 września 2018r. (pkt.I wyroku)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przez strony w niniejszej sprawie, których autentyczności żadna ze stron skutecznie nie zakwestionowała i których wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu. Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie zeznań stron w zakresie ich aktualnej sytuacji materialnej, zdrowotnej oraz możliwości zarobkowych i usprawiedliwionych potrzeb, przyznając im walor wiarygodności w tej części, w jakiej znalazły potwierdzenie w złożonych przez strony dokumentach. Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania matki małoletniego powoda, świadka A. B. w zakresie dotyczącym znajdowania się powoda oraz jego matki w niedostatku, w zakresie wysokości wydatków na usprawiedliwione potrzeby małoletniego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych matki powoda. Na miano wiarygodnych nie zasługiwały zeznania pozwanej w tej części, która dotyczyła nieposiadania przez pozwaną możliwości zarobkowych pozwalających na uiszczanie alimentów na rzecz małoletniego powoda B. K. (1), a także w zakresie ponoszonych kosztów utrzymania przez pozwaną i jej męża, ponieważ nie znalazły one potwierdzenia w złożonych dokumentach. W pozostałym zakresie Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom stron, ponieważ były one spójne, logiczne oraz znalazły potwierdzenie w złożonych przez nie dokumentach.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty procesu składały się koszty zastępstwa procesowego małoletniego powoda i Sąd zasądził od pozwanej na jego rzecz kwotę 3617 zł (pkt. II wyroku) uwzględniając fakt, że małoletni powód wygrał proces w całości, zgodnie z § 4 ust.1 pkt 9 w zw. z ust.4 w zw. z § 2 pkt.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł. Sąd nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w (...) kwotę 540 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych na które składała się opłata od pozwu (5 % wartości przedmiotu sporu) co wynika z brzmienia obowiązującego w dniu składania powództwa art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (punkt III wyroku).

Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności z urzędu na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., o czym orzeczono w punkcie IV sentencji wyroku.